

[Svend Jørgensen.]

holder Skoleholderen Skole om Aftenen, for at de unge kan tilbringe Vinterafternerne paa en angennem Maade.“

Det er saadan set det første Tilløb til Aftenhøjskolen, vi kender i den danske Skolelovgivning, og for mig at se gaar der en lige Linie fra Reventlow og Biskop Peder Outzen Boisen paa Vesterborg Seminarium over Grundtvig og Christen Kold, over den danske Folkehøjskole til Jørgen Jørgensens Lov om den særlige Aftenhøjskole. Det er Højskolens gamle Krav om Oplysning i Forbindelse med Vækkelse, vi her møder i en fornyet og aktualiseret Skikkelse. Der skal nemlig være noget opløftende, noget vækkende ved Aftenhøjskolen, hvis den skal du til noget, og lykkeligvis ser det ud til, at den vil blive netop det, vi venter af den: en aandelig, kulturelt betonet Skole for den mere modne Ungdom over de 21 Aar, som er fastsat i Loven, saavel som for de ældre, en Skole, der bygger paa Højskolens bedste Traditioner og fører dem ud paa det brede Land. Endnu er Aftenhøjskolen som en Puppe, der er ved at vikle sig ud af sit Svøb, men bliver den det, som vi ude paa Landet venter os af den, kan den blive intet mindre end en Fornyer af det aandelige, kulturelle Liv paa Landet, og det har saa sandelig trange Kaar for Tiden. Foredragsforeningerne er næsten helt gaaet i Staa, Forsamlingshusene staar og falder sammen eller trænger i bedste Fald til at blive moderniseret, Kirkerne staar desværre gabende tomme, og Radioen er — alle dens gode Egenskaber ufortalt — i saa Henseende kun et Surrogat. Der tiltrænges en Fornyelse, og vi er mange, som i Aftenhøjskolen ser en saadan Fornyelse, og som derfor hilser den med Glæde. Det er ikke mindst Tilfældet blandt Danmarks Lærerstand, og det skal med Tilfredshed fremhæves, at mange Præster her staar trofast ved Lærernes Side.

Det er hævet over enhver Tvivl, at Aftenhøjskolen er den mest krævende Skoleform, vi har inden for vor Ungdomsundervisning. Det havde derfor været rimeligt, om man ved Revisionen af Lønbestemmelserne havde taget lidt mere Hensyn hertil, end sket er, og f. Eks. fastsat Betalingen for 2 Timer i Aftenhøjskolen lig med Betalingen for 3 Timer i den almindelige Aftenskole. Det vilde efter min Mening have været en passende Betalingsform. Men for at undgaa enhver Misforstaaelse vil jeg med det samme tilføje, at Lønspørgsmaalet ikke er det vigtigste for de Lærere, der har taget Arbejdet op i Aftenhøjskolen; langt, langt større Betydning har det, at Rammerne

om den Undervisning, som vi er gaaet ind for i Aftenhøjskolen, ikke bliver for snævre. Derfor hilser jeg med Glæde den nye Bestemmelse i Lovforslagets § 4, der bemyndiger Undervisningsministeren til efter Samraad med Statskonsulenten for Ungdomsundervisningen at tillade Afvigelser i Kravene med Hensyn til skriftlige Arbejder og Timetallets Fordeling mellem Fagene. Det er netop med Hensyn til disse Krav, at Aftenhøjskolen trænger til Forstaaelse og Hjælp fra Myndighederne. Her er et Omraade, hvor vi Lærere gerne med det ærede Medlem Hr. Erik Appel vilde tilraabe den højtærede Undervisningsminister, saaledes som det ærede Medlem gjorde det forleden Dag her i Salen, da vi drøftede Seminarieloven: Gør Lærerne fri, Hr. Minister, slip Aanderne løs! Det er der Grund til, hvis Aftenhøjskolen skal blive det, som Lærerne ønsker.

Saa skal jeg sluttelig i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen tilføje, at jeg heller ikke er glad ved Cirkulæret af 19. Marts 1947, i hvilket det bestemmes, at kun Elever, der har deltaget i den landbrugsfaglige Skoles Vinterundervisning, kan blive medregnet som tilskudsberettigede ved Sommerundervisningen. Jeg tror, at det er en Misforstaaelse, man gør sig skyldig i. Jeg henviser i saa Henseende til den af Maribo Amts Ungdomsudvalg til Ministeriet indsendte Skrivelse af 4. November 1947, der er aftrykt som Bilag til Lovforslaget, og hvori man gør opmærksom paa Sommerskolens Værdi, men ogsaa paa, hvilke Vanskeligheder der beredes denne Skole, ikke mindst paa Lolland-Falster, hvor halv-aarlige Fæstemaal er almindelige, og hvor det er almindeligt at skifte Plads til 1. Maj. Jeg henstiller derfor ligesom det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen til den højtærede Minister, at man uanset en kommende Kommissions Betænkning straks skar igennem og stillede Sommer- og Vinterundervisningen lige. Af samme Grund kunde jeg ogsaa tænke mig, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 3, hvori det foreslaas, at Loven først træder i Kraft den 1. Juli 1948, ændredes til, at den træder i Kraft den 1. April 1948.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Jeg vil gerne rette en Tak til samtlige Ordførere, der alle paa en saa interessant Maade har behandlet Spørgsmaalene vedrørende disse fire Lovforslag, og som alle kunde give Tilslutning til Lovforslagene. Jeg tror ikke, at det vilde være ønskeligt fra nogen Side, om jeg nu skulde begynde at give